

[Forsvarsministeren.]

dansk militært kontingent til FN's beredskabsstyrke i Suezområdet i overensstemmelse med folketingets beslutning af 6. november 1956 samt afgivelse af militært personel til FN's aktion i Congo og til observatørtjeneste for FN forskellige steder i verden.

Det foreliggende forslag er resultatet af en række forhandlinger mellem forsvarsministrene fra Norge, Sverige og Danmark, efter at FN's generalsekretær i 1959 havde rettet henvendelse til de lande, der deltog i FN-styrken i Gaza, herunder de skandinaviske lande, om i deres militære planlægning at tage hensyn til eventuelle fremtidige bidrag til FN.

Det er planlagt at opstille en skandinavisk styrke på ca. 4.000 mand, hvortil kommer et finsk kontingent, og denne styrke skal organiseres således, at den kan indsættes som en enhed, ligesom hvert lands kontingent skal kunne operere for sig.

Det danske bidrag er forudsat at skulle udgøre ca. 950 mand, der påregnes tilvejrbragt på frivillig basis.

Personellet vil for hovedpartens vedkommende bestå af hjemsendt personel, der for en nærmere angivet periode har påtaget sig rådighedspligt med henblik på tjeneste i den omhandlede styrke.

Det er tanken, at der for den nævnte rådighedspligt skal ydes et særligt vederlag, til hvis størrelse der på nuværende tidspunkt ikke er taget stilling.

De med styrkens opstilling og drift forbundne udgifter påregnes afholdt af nationale midler ud over det rammebestemte militære driftsbudget. Fra tidspunktet for en eventuel afgivelse til FN forventes udgifterne refunderet af denne organisation efter tilsvarende retningslinjer, som er anvendt ved refusion af udgifter ved den skandinaviske deltagelse i FN's militære aktioner i Gaza.

Tilstedeværelsen af en permanent beredskabsstyrke vil være af stor værdi, hvis man i fremtiden efterkommer et ønske fra FN's side om dansk hjælp til gennemførelse af organisationens fredsbevarende foranstaltninger.

Disse foranstaltningers effektivitet vil ofte være afhængig af den hurtighed, hvorved den opstillede styrke faktisk kan ind-

sættes, og af den hurtighed, hvormed vedkommende land kan tage stilling til FN's anmodning.

Regeringen har derfor fundet det ønskeligt på forhånd at indhente folketingets bemyndigelse til umiddelbart at kunne træffe beslutning om styrkens afgivelse til De Forenede Nationer.

Det er imidlertid en forudsætning for at imødekomme anmodningen, at det efter en almindelig vurdering af de internationale forhold på det pågældende tidspunkt og den særlige baggrund for anmodningen findes forsvarligt og ønskeligt at afgive styrken til FN. I den konkrete situation vil naturligvis også hensynet til det danske forsvarsberedskab være af betydning.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede fiskeriminister, for at han kan fremsætte de til mundtlig fremsættelse anmeldte lovforslag.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte fire lovforslag vedrørende fiskeri, nemlig:

*forslag til lov om saltvandsfiskeri,
forslag til lov om ændringer i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet,
forslag til lov om ferskvandsfiskeri og
forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m.*

Der er kun forløbet 12-13 år, siden de nuværende fiskerilove blev vedtaget i 1951, men vi har i dette tidsrum været vidne til en overordentlig stærk udvikling inden for dansk fiskeri. Medens de samlede fangster af fisk i 1951 androg 280.000 t til en værdi af 190 mill. kr., var de i 1963 840.000 t til en værdi af 470 mill. kr. I den samme periode er eksportværdien steget fra 184 mill. kr. til 630 mill. kr. Det hjemlige forbrug af fisk har været noget svingende og alt for lille, men synes dog i de allerseneste år at vise stigning og har i 1962 andraget 16 kg pro persona.

Medvirkende stærkt til forøgelse af eks-